

1. Ć (11)

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z tych samych przykładów).

Litera alfabetu odpowiadająca spółgłosce ć (11) : Pan Górnicki tu w téy mierze ieft różny od páná Kochánowłkiégo: chce bowiéń áby to/ ć/ z cienką kréfką było ták znáczoné, Ć. JanNKar Ev; cegła przez gołé c/ ciáło przez ć/ á czoło przez cz JanNKar E2, Ev, E2v, G2v [2 r.], H3v; JanNKarGórn G3v, G4; Kiedibyłmy tedi włAfną roznicę między b/ a b́/ obaczili/ także i między c/ a ć JanNKarKoch G2, G3.

KN